

Graviditet är inte ett bevis

Publicerad: 13 November 2011

Erkänner en kvinna att hennes barn kommit till världen i ett otillåtet förhållande, eller om fyra betrodda vittnen kan styrka att hon begått äktenskapsbrott – som ögonvittnen till samlaget – då kommer hon kunna dömas i en islamisk domstol. Detsamma gäller om en man erkänner äktenskapsbrott eller om fyra betrodda vittnen vittnar om att han begått äktenskapsbrott, då kommer också han att dömas.

I detta fall är det ingen skillnad mellan kvinnor och män.

Men finns varken vittnen eller erkännande kommer kvinnan inte kunna straffas enbart för att hon blivit gravid. En kvinna kan bli gravid utan att ha haft en otillåten sexuell förbindelse som genom en våldtäkt. I detta fall är det hon som är offret – inte den som gjort något brottsligt.

Därav kan hon inte straffas eller ens anklagas för att ha gjort något felaktigt bara för att hon blivit gravid. Denna åsikt håller många av dem lärde.

Ibn Qudāmah (1147–1223) säger i al-Mughnī:

Om en kvinna utan man eller herre blir gravid skall hon inte straffas, istället skall hon tillfrågas om det och om hon menar att hon tvingats eller om hon begått äktenskapsbrott under tvivelaktiga omständigheter, eller om hon helt enkelt inte erkänner att hon begått äktenskapsbrott, då kommer hon inte att straffas. Detta är vad Abū Hanīfah och al-Shāfi'ī har sagt på grund av att hon kan bli gravid efter ett påtvingat samlag eller efter osäkra omständigheter. Straffet överges om det finns tvivel. Det är väl känt att en kvinna kan bli gravid utan att ha haft ett regelrätt samlag. Kvinnan kan bli gravid om sperma manuellt förs in i hennes vagina. Detta kan förklara hur en oskuld kan bli gravid.

Detta är klart och tydligt det korrekta utlåtandet i denna fråga.

Källa:

Professor Sulaymān al-ʿĪsā, Pregnancy not proof of fornication. www.islamtoday.com.